

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Næh, hr. Anker Jørgensen, jeg kunne ikke gøre det med samme begrundelse, for den regering, jeg er medlem af i dag, vil løse betalingsbalanceproblemet, gøre alt, hvad den kan, for det. Det kneb lidt dengang, og det kneb lidt dengang at blive enig om, hvad der skulle ske på det område.

Må jeg sige noget til hr. Anker Jørgensen, nu jeg er startet med hr. Anker Jørgensen, om hans olieteori. Se, oliepris i dollar er én ting, dollarkurs i kroner er en anden ting. Vi har under den nuværende regering oplevet en dollarkurs, der var helt oppe i 12,50 kr., og vi havde en pris pr. tønde olie, jeg husker det ikke helt, men den lå vist på over 30 dollars pr. tønde.

Den diskussion kan vi da godt tage op. Det spiller altså en rolle, om dollarkursen er det ene eller det andet. Så skal vi ikke lade det ligge? Jeg tror ikke, det er det, der har løst nogle problemer eller skabt nogle problemer for den socialdemokratiske regering i forhold til de dollarkurser og den oliepris, vi har haft under den nuværende regering.

Ja, så kan man jo godt sige noget om folkepensionister. Det er rigtigt, at vi foreslog en anden reguleringsordning, og jeg tror, der dengang var nogen diskussion om, hvorvidt den ordning, vi foreslog, ville være bedre eller dårligere. Det afhang lidt af, hvordan omkostningsudviklingen ville komme til at forme sig. Det kan vi jo godt diskutere, men det er i og for sig ligegyldigt. Det, jeg konstaterede, var, at folkepensionisterne har haft en fremgang under den nuværende regering, og jeg vil såmænd godt give de radikale æren for det. Det gør jo ikke så meget. Folkepensionisterne kan bare glæde sig over, at sådan har det udviklet sig.

Må jeg så sige til hr. Svend Auken, at vi mange gange er i den situation, at hvis det går godt for en regering, så føler oppositionen, at det er opsving udefra, der er årsag til det. Og vi er også i den situation, at hvis det går dårligt for en regering, så føler regeringen, at det er, fordi konjunkturerne er imod.

Jeg vil ikke bortforklare noget. Jeg vil godt sige, at på visse områder har vi da også haft konjunkturerne med. Det skal vi heller ikke være ked af, og det skal vi også håbe vi fortsat har, for jo mere vi har konjunkturerne med, jo nemmere skulle det være at

løse disse problemer. Om folk har været så optimistiske i deres handle måde, fordi det er en borgerlig regering, eller det er, fordi de er glade ved, at det ikke er en socialdemokratisk regering, er omtrent det samme, det vil jeg indrømme. Men reaktionerne er i hvert fald, at folk tillader sig et forbrug, nogle måske endda ved lånefinansiering, det kan vi vel ikke helt se bort fra, men andre bruger den realløn, de har, og mere til. Det er jo sagen.

Det er endnu ikke gået op for befolkningen, at det kan betale sig at spare op nu. Hvis man venter med at anskaffe sig et forbrugsgode, så kan man få et større eller et bedre forbrugsgode et halvt år efter eller et helt år efter. Hvis bare det ville gå op for befolkningen, så var det nemmere at løse de problemer, vi står med.

Formanden:

Jeg skal give den oplysning, at finansministeren venter på at få ordet, men der er endnu nogle korte bemærkninger. Først hr. Svend Auken.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Ære den, der æres bør! Det var det radikale venstre, der sammen med SF, socialdemokratiet og VS sikrede pensionernes regulering i 1982. Problemet er bare, at det er den eneste gruppe, de radikale har været med til at sikre. I alle de andre tilfælde, de arbejdsløse, efterlønsmodtagerne osv., er de radikale gået sammen med den nuværende regering – med det resultat, vi kender i dag.

Jeg tror, at økonomiministeren vil give mig ret i, at man næsten ikke kan forestille sig nogen, der kan overgå den nuværende økonomiminister i at fejlforudsige betalingsbalanceudviklingen i Danmark. Jeg tror, det vil være meget, meget svært at forestille sig en, der vil kunne tage mere fejl med hensyn til, hvordan underskuddet vil udvikle sig. I efteråret 1983 forudså økonomiministeren et underskud i 1984 på 8 mia kr. og i 1985 på 4 mia kr. Det blev på henholdsvis 17 og 28 mia kr.

Nu har vi imidlertid fået en ny chance, en kæmpechance, en omvendt oliekrise, serveret for os, og det er godt for Danmark, det er fint for Danmark. Det, der er afgørende, er: